

Tine Mlinarič

Žur

Promenada

Brez solz počí meh, iztoči postano
vino in kar je še kvarljivega. Po starem
jegnedu odhajajo oče z barvo prsti.

Svetloba in želja po novem prebudita
otroka. Skozi nišo šotora ožarita še strica
in teto. Vsi zapustijo kvadratno hišo

in jo v krogu obkrožijo, kot bi Kabe.
Razviharjen je svet, ki zapeše v taktu
breztežnih teles. Zveri so pomirjene,

letni časi zamenjani. Nova pot je smer
jutranje *Danice*, v rosno travo vrasle –
za milostni čas ljubljenja.

Pesem za lovce

Ne mine dan, da se na šahovnici
ne bi spopadle bele in črne figure.
Desno vstopajo živi, levo odpadajo mrtvi.

Obišče nas misijonar iz Afrike,
vzleti ptica mavričnih barv, iz čarovniške
rute švistne zajec, z Rimske ceste

se spušča jagnje. Kakor Mesija
poganja koruza, tak mir se širi
po livadah. Skozi mečave temenskih

kosti padajo kelihi. Lovcem popokajo
kopita. S kopiti odhitijo gozdne živali.
Lovci naj užijejo ščepec žvepla – za *lahko* noč.

Ptičja pesem

Danica okrašuje svoj panj, ona ni golobica.
Če ji porečem, ti si moja golobička,
ne zaradi kril, ampak tančice, krili

kot nevesta. Pridruži se Jan,
ki je najin prijatelj, in spleza na mlaj
po barvaste trakove – za *peruti*,

pravzaprav za poroko, ki se je pričela.
Danica in Dani se preizkušata v gruljenju,
ki je intenzivnejše na čistem zraku,

zato se namenita na mah, past kravice,
in v krošnje božičnega drevesca, spuščat
cukrčke dol –, kakor bi z nebes.

Prečenje vodnega telesa

Danica e-sporočil ne pošilja rada,
rajši spušča ladjice, najraje v času
morske plime. V zenitu, ko ne dela

sence, me pričaka na pomolu.
Naloži mi opravila, sama pa poskrbi
za izvršitve, želi, da sem pomemben.

Ko jezdiva na konju, komunicirava
z dihanjem, ki je naveza z *vetrom*,
veter pa z migetajočim zrakom

iz med-najinih dvojin. Polaganje tepihov
je z namenom prečenja vodnega telesa –,
ko se razliva čez rob.

En tak lep primer ...

Danica zatika peresa pod strop
svoje hiše, privezuje jih tudi na palice,
s katerimi se drgne po čelu

in licih. Želim se znebiti težnosti,
poreče in s kljuni ptičjega petja
poleteti do lastovičjih gnezd,

da bi se z Ikarovimi perutmi spustila
v svojega ljubega noč, v njej bila –
a ne, da sva en tak lep primer,

ne starejši od *enega leta*,
in se vsako pomlad znova,
kot na očkovi njivi, pečatno vsajava.

Žur

Zakotali se kroglica, napovedujoča
frnikulica sreče in razglasi veselo
poletje. Speča močvirja oživijo,

puščavniki se vračajo na svoje domove,
iz izgnanstev v alkimistične kotle črev,
v katerih bodo topili surovo rudo.

Z rezili srpov in kos dajejo ritem
žanjci, danes je njihov dan, v ritmu
rock' n' rolla, žur. Žita pa v kaščah.

Na žgečkavih strniščnih poljih,
lasje v vetru, pleve v laseh,
iz plev čaj, da duše ne vzame melanholija.

Jabolko

Danica v štali molze mleko. Od nje
odhajam z mlečnimi zobmi. V hiši goji
forzicije, ki zacvetijo od zgoraj,

vedno so bile impulz za ljubljenje. Polira
ognjišče, ki naju poveže po sredini.
Z berglo v roki me pričaka na vratih

in ponudi jabolko, ne z vrta Hesperid,
v katero je ugriznil Adam in bil
izgnan iz svoje hiše, ampak rumeno

kot sončnica. Ko jo po osi pečk režem,
me iz nje polije sočni žarek, ki ga je
hranila izza lupine svojega telesa ...

Konec.